

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Elišky Cihlářové v právní věci stěžovatele **M. - W., s. r. o.**, zast. JUDr. Vladimírem Folprechtem, advokátem se sídlem v Českých Budějovicích, Jeremiášova 18, za účasti **Celního ředitelství Praha**, se sídlem v Praze 1, Washingtonova 11, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2004, č. j. 6 Ca 54/2003 – 31,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel se včas podanou kasační stížností domáhá u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by byl zrušen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2004, č. j. 6 Ca 54/2003 - 31, a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze (dále též „městský soud“) napadeným rozsudkem zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Celního ředitelství Praha ze dne 9. 12. 2002, č. j. 10288/21-02/3, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti dodatečnému platebnímu výměru č. 477/2002 Celního úřadu Praha III. ze dne 4. 7. 2002, č. j. 1768-3273/3/2000/CPR, SCD-214/2000, jímž bylo stěžovateli doměřeno clo ve výši 254 065 Kč a daň z přidané hodnoty ve výši 12 703 Kč.

Městský soud při svém rozhodování nejprve dospěl k závěru, že celní úřad není povinen ověřovat údaje v celním prohlášení při přijetí tohoto prohlášení, které může

být celním orgánem přijato i bez ověřování údajů. Celní orgány jsou pak oprávněny provést následnou kontrolu po propuštění zboží a na jejím základě i doměřit clo. Za správnost údajů obsažených v celním prohlášení proto odpovídá deklarant a celní úřad je oprávněn ověřovat správnost přijatých celních prohlášení. Předmětné zboží, stěžovatelem deklarované v jednotné celní deklaraci jako zboží patřící do podpoložky 2101 20 98 Kombinované nomenklatury, bylo proto právem podrobeno kontrole celního úřadu, v rámci které byly k analýze v Celně technické laboratoři odebrány vzorky dováženého zboží.

Městský soud ve věci samé došel k tomu, že podstata sporu o zákonnost rozhodnutí, kterým byl stěžovateli doměřen celní dluh, spočívá v posouzení, zda celní orgány při zařazení předmětného zboží do příslušné nomenklatury celního sazebníku postupovaly v souladu s příslušnými předpisy. Celní orgány měly za to, že zboží deklarované stěžovatelem mělo být zařazeno do podpoložky 1701 91 00, kdežto stěžovatel se domníval, že mělo být zařazeno do podpoložky 2101 20 98. Celní orgány nepochybily při aplikaci nařízení vlády č. 303/1998 Sb. (celního sazebníku). V dané věci byly dováženým zbožím granulované čaje s příchutí, u nichž bylo zjištěno, že jde o směsi složené z různých složek v různém procentuelním či hmotnostním podílu. Městský soud po podrobném rozebrání a vyhodnocení Všeobecných pravidel pro interpretaci Harmonizovaného systému dospěl k závěru, že odvolací správní orgán rozhodl o odvolání stěžovatele v souladu s právními předpisy. Správně pristoupil k aplikaci Všeobecného interpretačního pravidla č. 3b), které řeší zařazení směsí, zboží složených z různých materiálů nebo vytvořených z různých částí a zboží v soupravách (sadačích) upravených pro drobný prodej, které nemohou být zařazeny podle pravidla 3a), a to tak, že se zařazují podle materiálu, části nebo výrobku, které jim dávají jejich podstatné rysy, je-li možno je určit. Analýzy Celně technické laboratoře, jejichž výsledky nepopřely ani závěry zkoušek a znaleckého posudku předložených stěžovatelem, totiž prokázaly, že zjištěné množství čajového extraktu ve zkoumaných vzorcích bylo tak malé, že nedávalo dováženému výrobku takový podstatný rys, aby byl výrobek hodnocen jako přípravek na bázi (základě) čaje. Oproti tomu množství aromatizovaných cukrů s převládajícím množstvím sacharózy charakterizovaly předmětný výrobek tak, že svými podstatnými rysy vyhovuje znění podpoložky 1701 91 00 „Třtinový nebo řepný cukr a chemicky čistá sacharóza, v pevném stavu: ostatní, s přísadou aromatických přípravků nebo barviva“, do níž jej zařadily celní orgány.

Stěžovatel má ve své kasační stížnosti za to, že jak ze strany odvolacího správního orgánu, tak ze strany městského soudu došlo k pochybení a že jsou plně dány důvody pro podání tohoto mimořádného opravného prostředku podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.).

Stěžovatel vytýká městskému soudu nezákonnost rozsudku spočívající v nesprávném posouzení právní otázky. Ze strany odvolacího správního orgánu i městského soudu byl nesprávně aplikován celní sazebník a související Všeobecná pravidla pro interpretaci Harmonizovaného systému (dále „HS“). Má za to, že ve vztahu k správnému celně tarifnímu zařazení dovezeného zboží, deklarovaného jako „granulované čaje s příchutí“ je podstatná především správná aplikace výkladového pravidla 1 a výkladového pravidla 3a) Všeobecných pravidel pro interpretaci HS, podle něhož se postupuje prioritně u celně tarifního zařazování zboží, které lze podle výkladového pravidla 2b) nebo jiných důvodů zařadit *prima facie* do dvou nebo více čísel. Podle výkladového pravidla 3a) má být postupováno prioritně takto: číslo, které obsahuje nejspecifičtější popis, má přednost před čísly s obecnějším popisem. V případě dováženého zboží je nejspecifičtějším popisem přípravek na bázi čaje, tedy tak, jak zboží zařadil. V tomto případě se při zařazování postupuje podle pravidla 3a)

a dovážené zboží má být zařazeno do čísla 2101 20 98 00, neboť výtazek z černého čaje dává zboží podstatný charakter. Městský soud ve svém rozsudku akceptoval výklad celních orgánů a dovodil, že naměřené hodnoty výtažků z čaje u dováženého zboží jsou tak nízké, že nedovolují zařadit toto zboží do podpoložky celního sazebníku 2101 20 98 00 jako přípravek na bázi koncentrátů z čaje. Celní sazebník však nestanoví u přípravků na bázi čaje pro obsah složek jako je kofein, theobromin ani žádné množstevní limity. Stěžovatel je toho názoru, že sledoval-li by zákonodárce záměr rozlišit zařazení přípravků na bázi čaje do tohoto čísla a nebo do čísla jiného podle obsahu těchto složek, rozhodně by takovýto limit byl v zákoně uveden. Městský soud se ve svém rozsudku plně ztotožnil i s výkladem Všeobecných pravidel pro interpretaci HS, uplatněném ze strany celních orgánů, který při popření toho, že dováženému zboží dává podstatný charakter právě obsah čajového extraktu, a proto bylo správně celně tarifně zařazeno do podpoložky celního sazebníku 2101 20 98 00, nijak nezkoumal, jaké číslo celního sazebníku v tomto případě obsahuje nejspecifičtější popis dováženého zboží ve smyslu výkladového pravidla 3a). Stěžovatel má za to, že nejspecifičtějším popisem dováženého zboží, pokud by obsahovalo výtazek z rostliny čaje v takovém množství, že mu nedávalo podstatný charakter, a které splňovalo zároveň podmínky uvedené v interpretační poznámce ke kapitole 21 ve znění platném v roce dovozu zboží je: přípravek ve formě granulí, obsahující cukr, výtažky z rostlin a kyselinu askorbovou nebo kyselinu citrónovou s tím, že takovýto přípravek je určen ke konzumaci jako nápoj /“čaj“/ po smíchání s vodou. Tento nejspecifičtější popis obsahuje při správné aplikaci výkladového pravidla 1 Všeobecných pravidel pro interpretaci HS znění čísla 2106 90 98 HS - celního sazebníku a odpovídající interpretační poznámky ke kapitole 21 HS v textaci platné v roce dovozu předmětného zboží. Městský soud se ve svém rozsudku plně ztotožnil i s nezákonným postupem odvolacího správního orgánu tak, že neaplikoval dikci výkladového pravidla 3a), jehož použití při nalezení čísla s nejspecifičtějším popisem nedovoluje postupovat dále podle pravidla 3b), a pominul ve svém postupu znění pravidla č. 1: Názvy tříd, kapitol a podkapitol mají pouze orientační charakter, pro právní účely jsou pro zařazování směrodatná znění čísel a odpovídajících poznámek ke třídám nebo kapitolám, jakož i následujících pravidel, pokud znění těchto čísel nebo poznámek nestanoví jinak. Tím, že kapitola 21 celního sazebníku obsahuje interpretační poznámku, která definuje, co rovněž patří do podpoložek 2106 90 92 a 2106 90 98, je zcela zřejmé, že názvem zboží patřícího do podpoložky 2106 90 98 není všeobecný výraz „Potravinové přípravky jinde neuvedené ani nezahrnuté - ostatní - ostatní“, ale „Výrobky, které jsou potravinovými přípravky jinde neuvedenými ani nezahrnutými“, jež jsou ve formě granulí obsahující cukr, výtažky z rostlin a kyselinu askorbovou nebo kyselinu citrónovou. Tyto přípravky jsou určeny ke konzumaci jako nápoje /“čaje“/ po smíchání s vodou. Nejspecifičtějším popisem zboží, které by obsahovalo výtazek z rostliny čaje v takovém množství, že mu nedávalo podstatný charakter, je tedy právě přípravek ve formě granulí, obsahující cukr, výtažky z rostlin a kyselinu askorbovou nebo kyselinu citrónovou s tím, že takovýto přípravek je určen ke konzumaci jako nápoje /“čaje“/ po smíchání s vodou. Proto pokud dovezené zboží by bylo posuzováno tak, že obsahovalo výtazek z rostliny čaje v takovém množství, že mu nedávalo podstatný charakter, bylo však přitom ve formě granulí, obsahovalo kromě výtažku z rostliny čaje také cukr, kyselinu askorbovou a kyselinu citrónovou a bylo určeno ke konzumaci jako nápoje - čaje, mělo být zařazeno do podpoložky (čísla) 2106 90 98.

Pokud jde o řízení před správním orgánem, toto vykazuje vady popsané v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a již pro tyto v podané žalobě důvodně vytýkané vady řízení před správním orgánem (str. 4 a 5 žaloby) měl městský soud žalobou napadené správní rozhodnutí rozsudkem zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení.

Celní ředitelství Praha se ke kasační stížnosti nevyjádřilo.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadený rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2004, č. j. 6 Ca 54/2003 - 31, při vázanosti rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.) a jelikož sám neshledal vady uvedené v § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti, dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud především obecně poznamenává, že nesprávné posouzení právní otázky může spočívat buď v tom, že soud při svém rozhodování aplikoval na posuzovanou věc jiný právní předpis, než měl správně použít, a pro toto pochybení je výrok soudu v rozporu s příslušným ustanovením toho kterého právního předpisu nebo v tom, že soudem byl sice aplikován správný právní předpis, avšak tento byl nesprávně vyložen. O nesprávné posouzení právní otázky může jít také tehdy, pokud by byl vyvozen nesprávný právní závěr z jinak správně zjištěného skutkového stavu věci, nebo je sice učiněn správný právní závěr, ale v odůvodnění rozhodnutí je nesprávně prezentován.

Městský soud v kasační stížností napadeném rozsudku citoval relevantní právní úpravu ve smyslu § 104 odst. 1 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní zákon“), o základních náležitostech rozhodnutí v celním řízení, ustanovení § 105 odst. 4, 5 celního zákona (podání celního prohlášení deklaranta) a ustanovení § 127 celního zákona (kontrola po propuštění zboží). Městský soud též citoval nařízení vlády č. 303/1998 Sb., kterým se vydává celní sazebník a jímž se stanoví sazby dovozního cla (celní sazebník), který obsahuje ve svém úvodu Všeobecná pravidla pro interpretaci Harmonizovaného systému, jež městský soud podrobně rozebral ve svém rozhodnutí.

Skutečnost, že názvy tříd, kapitol a podkapitol mají pouze orientační charakter, podle názoru Nejvyššího správního soudu neznamena, že by pro zařazování zboží byly zcela bez významu; takový závěr se přičí systematickému myšlení a výkladu právního předpisu. Harmonizovaný systém popisu a číselného označování zboží je skutečně systémem, tedy množinou prvků uspořádaných podle jejich podobnosti a souvislosti v ucelené subsystémy prvků, které se vyznačují určitými společnými znaky, jež je odlišují od jiných subsystémů tohoto systému (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2004, č. j. 5 As 15/2003 - 96).

Uplatněním logického výkladu pravidla 3 Harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží při zachování podmínky *prima facie* (jež samo o sobě vylučuje jakýkoli jiný postup než první pohled; není tedy třeba přistupovat k míchání s vodou k dosažení podstaty zboží) je v daném případě jediný použitelný, neboť nelze v této souzené věci popřít podstatný rys, zde výslovně vyžadovaný, jímž je zcela nepochybně podíl 90% sacharózy, zde šlo o typ cukru. Nejvyšší správní soud tedy sdílí totožný závěr, k jakému dospěl městský soud v napadeném rozsudku, tedy že zařazení zboží tak, jak to učinil stěžovatel, nelze považovat za souladné se zákonnými předpisy pro zařazování zboží do celního sazebníku.

V daném případě stěžovatelem - dovozcem deklarované sazební zařazení výrobků (granulovaných čajů s příchutí) do podpoložky 2101 20 98 kombinované nomenklatury (kterou používá celní sazebník) sazebníku bylo celním orgánem odmítnuto s tím, že do sazebního čísla 2101 patří kromě jiného přípravky na bázi výtažků z čaje a předmětné výrobky obsahovaly pouze velmi malé množství přítomného čajového extraktu, tedy neměly

charakter přípravků na bázi čajového výtažku, tj. kdy základní (charakteristickou) složku tvoří tento výtažek. V roce 1999 obsahoval český celní sazebník (příloha 1 nařízení vlády č. 303/1998 Sb.) interpretační poznámku 1 (ke kapitole 21): „Podpoložky 2106 90 92 a 2106 90 98 zahrnují přípravky ve formě granulí, obsahující cukr, výtažky z rostlin a kyselinu askorbovou nebo kyselinu citronovou. Tyto přípravky jsou určeny ke konzumaci jako nápoje („čaje“) po smíchání s vodou“. V celním sazebníku pro rok 2001 doznala tato interpretační poznámka změny, a sice výraz „výtažky z rostlin“ byl „zúžen“ na „výtažky z rostlin čísla 1302“. Provedené analýzy nezpochybnily přítomnost jablečné šťávy nebo šťávy z jeřábu černého. Tyto složky však obecně nelze považovat za „rostlinné výtažky“ (ovocná šťáva se získává lisováním, v případě rostlinných výtažků jde o extrakt získaný vyluhováním). Z těchto důvodů nelze tedy ani pro účely uvedené interpretační poznámky (ve znění roku 1999) považovat obsah jablečné šťávy nebo šťávy z jeřábu černého za obsah rostlinných výtažků ve výrobku (celní sazebník tyto druhy výrobků rozlišuje, ovocné šťávy jsou uvedeny v čísle 2009, rostlinné výtažky zpravidla v čísle 1302, výtažek z čaje je však uveden v čísle 2101). Výrobky tedy jiný rostlinný výtažek než zmíněný čajový extrakt (zjištěné stopové množství theobrominu a kofeinu) neobsahují. Ve výrobcích byla dále zjištěna kyselina citronová. Zjištěné stopové množství těchto látek bylo interpretováno jako velmi nízký obsah čajového výtažku (extraktu), což potvrzuje i skutečnost, že přítomnost tříslovin čaje nebyla Celně technickou laboratoří prokázána.

Při zařazování posuzovaného zboží do celního sazebníku (sazební číslo 2106 nebo 1701) je třeba vycházet ze znění právně závazných všeobecných interpretačních pravidel; z těch vyplývá, že nejdříve je nutno rozhodnout o zařazení do čtyřmístného číselného kódu (sazebního čísla Harmonizovaného systému), a pak dále do odpovídajících položek a podpoložek (v rámci sazebního čísla). Prakticky šlo o spor, zda považovat předmětné výrobky za směs aromatizovaného nebo obarveného cukru (čísla 1701) a velmi malého množství čajového výtažku čísla 2101 (kdy taková směs se v souladu se všeobecným interpretačním pravidlem 3 b) zařazuje jako cukr v pevném stavu čísla 1701, který dává směsi podstatný charakter), anebo za potravinový přípravek, jinde neuvedený ani nezahrnutý sazebního čísla 2106. Nejvyšší správní soud již s ohledem na shora uvedené přisvědčuje názoru, že velmi malé množství čajového výtažku nezbavuje tyto výrobky charakteru cukru aromatizovaného nebo barveného, v pevném stavu čísla 1701 (také granulovaný cukr je cukr v pevném stavu). Skutečnost, že Vysvětlivky k Harmonizovanému systému k číslu 1701 výslovně formu „granule“ neuvádějí, neznamená, že je takový výrobek z čísla 1701 vyloučen. V uvedeném případě totiž vysvětlivky neobsahují taxativní výčet výrobků a granulovaný cukr výslovně z čísla 1701 vyloučen není. Toto je tedy dalším argumentem závěru, že je třeba tyto výrobky považovat za směs cukru (aromatizovaného či barveného) v pevném stavu čísla 1701 a velmi malého množství čajového výtažku čísla 2101, a na základě všeobecného interpretačního pravidla 3 b) zařadit tuto směs látek, která každá samostatně patří do různých sazebních čísel, podle té látky, jež dává směsi podstatný charakter, tj. cukr v pevném stavu čísla 1701 (konkrétní zařazení do sazebního čísla 1701 a dále do odpovídající podpoložky kombinované nomenklatury uvedené v celním sazebníku - podpoložka 1701 91 00). Změna interpretační poznámky 1 (v roce 2001) ke kapitole 21 nemá na výše uvedený závěr vliv. K tomu lze dodat, že uvedená interpretační poznámka upravuje podmínky pro zařazení do dvou konkrétních podpoložek 2106 90 92 a 2106 90 98 (rovněž skutečnost, že interpretační poznámka pro zařazování do uvedených podpoložek nestanoví konkrétní nebo minimální množství čajového extraktu pro tyto výrobky, nemá na uvedenou zásadu vliv).

Za těchto okolností Nejvyšší správní soud neshledal důvodnými ani další námitky stěžovatele o tvrzené vadnosti předcházejícího správního řízení podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Nejvyšší správní soud shodně se závěrem městského soudu shledal rozhodnutí odvolacího správního orgánu řádně odůvodněným a logickým, které je odrazem potřebně provedeného dokazování. Ze správního spisu je totiž zcela zřejmé, že správní orgán provedl v řízení úplné dokazování a je z něj patrné, z jakých důkazních prostředků při svém rozhodování vycházel. Důkazní prostředky byly správním orgánem řádně zhodnoceny a provedené dokazování vyústilo ve spolehlivě zjištěný skutkový stav, z něhož správní orgán při svém rozhodování vycházel. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že nebyly zjištěny vytykané vady správního řízení, pro které měl městský soud napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů došel k závěru, že kasační stížnost stěžovatele proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2004, č. j. 6 Ca 54/2003 - 31, není důvodná a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti rozsudkem bez jednání, protože mu takový postup umožňuje ustanovení § 109 odst. 1 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci úspěch neměl a podle obsahu spisu úspěšnému správnímu orgánu žádné náklady v řízení o kasační stížnosti před soudem nevznikly. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti..

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. srpna 2006

JUDr. Radan Malík
předseda senátu